

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Epistola VIII. Evgenii Papae III. Ad Episcopos Germaniae. Improbatur translationem episcopi Cicensis in Magdeburgensem archiepiscopatum translata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

que imperii suscepisset, non imperialiter sed spiritualiter vixit. In toro etiam legitimo positus, quod paucorum fuisse legitur, integritatem castimoniam usque in finem vitæ conseruauit. Quæ quidem nos omnia simul perpendentes, atque deuotionem uestram, & ecclesiæ Bambergensis, quæ sanctæ Romanæ ecclesiæ soli subesse dignoscitur, diligenter considerantes, tametsi huiusmodi petitio nisi in generalibus Conciliis admitti non soleat, auctoritate tamen sanctæ Romanæ ecclesiæ, quæ omnium Conciliorum firmamentum est, petitionibus uestris acquiescimus, atque eiusdem memorabilis viri, cuius exaltationem requiritis, fratrum nostrorum archiepiscoporum, & episcoporum, qui præsentibus aderant, communicato consilio, memoriam inter sanctos de cetero fieri censemus, & anniuersarium ipsius diem solenniter celebrari constituimus. Vestra itaque interest sic in sanctæ Romanæ ecclesiæ obedientia & fidelitate persistere, & ei dignæ deuotionis obsequiis respondere, ut ampliori beati Petri & nostra gratia digni inueniamini.

Data trans Tiberim secundo Idus Martii.

EPISTOLA VIII.

EUGENII PAPÆ III.

AD EPISCOPOS GERMANIÆ.

Improbat translationem episcopi Cicensis in Magdeburgensem archiepiscopatum translati.

Eugenius episcopus seruus seruorum Dei venerabilibus fratribus Eberardo Saltzburgensi, Artuuico Bremensi, & Hillino Treuerensi archiepiscopis, Eberardo Bambergensi, Hermanno Constantiensi, Henrico Ratisponensi, Ottoni Frisingensi, Conrado Patauiensi, Danieli Pragensi, Anselmo Hamelburgensi, & Burchardo Eistetensi, episcopis, salutem & apostolicam benedictionem.

LITERAS, quas pro causa Magdeburgensis ecclesiæ uestra nobis prudentia delegauit, debita benignitate suscepimus. In lectione autem & cognitione earum stupore nimio & admiratione repleti sumus, eo quod longe aliud in eis, quam uobis ex officio pontificatus imminet, per-

speximus contineri. Cum enim in ecclesiæ vertice sitis ex diuina prouidentia constituti, vt de medio eius quæ fuerint nociua propellere, quæ vtilia debeatis attento studio conseruare, in causâ ista, sicut ex suggestione literarum vestrarum nobis innotuit, non quod expediat ecclesiæ Dei, quod sacrorum Canonum sanctioni concordet, quod exinde a cælesti arbitrio approbetur; sed quod terrenis principibus placeat, attendistis. Et qui eorum animos a sua minus recta deflectere debuistis intentione, atque vbi esset via Domini demonstrare, non persuasistis quod rectum est, nec stetistis murus pro domo Israel, quinimo *ipsis*, vt ait Propheta, *parietem ædificantibus, vos* (quod sine Ezech. 13. grandi animi rancore vix dicimus) *liniistis illum luto absque paleis*. Non ita sentiebat princeps apostolorum, qui ex fidei suæ confessione, vt totius ecclesiæ fundamentum esset accepit; sed comminantibus sæculi filiis, & apostolis, si prædicarent in nomine Iesu mortis exterminium intentantibus, confusus de Domini virtute respondit: *Oportet* Act. 5. *obedire Deo magis quam hominibus*. Vos autem ne a terrenis videamini principibus dissentire, illi causæ fauorem vestrum impenditis, cui & ecclesiasticæ auctoritas constitutionis, & supernæ voluntatis examen pro certo creditur obuiare.

Cum enim translationes episcoporum sine manifestæ vtilitatis & necessitatis indicio diuinæ legis oraculum non permittat, cum etiam multo amplior, quam in aliis electionibus cleri & populi eas debeat præuenire concordia, in facienda translatione de venerabili fratre nostro Guicmanno Cicensi episcopo, nihil horum est, sed solus fauor principis expectatur: & nec inspecta necessitate illius ecclesiæ, nec considerata vtilitate personæ, clero nolente, imo, vt dicitur, ex parte maxima reclamante, in Magdeburgensi eum dicitis ecclesia supplantandum. Super quo tanto amplius admiramur, quanto persona illa, cuius grauitatis sit atque scientiæ ab antea actis agnouimus, ac proinde quantum ecclesiæ illi sit vtilis non penitus ignoramus. Quoniam igitur, quicumque temporalis auræ flatibus agitentur, nos in illius petriæ soliditate fundati, quæ in fundamento meruit ecclesiæ collocari: sicut non debemus, ita nec volumus omni vento circumferri doctrinæ, aut a fa-

crorum Canonum rectitudine impulsu aliquo deniare, per presentia vobis scripta mandamus, quatenus causa illi fauorem ulterius non prestetis, & apud carissimum filium nostrum Fridericum, quem Deus hoc tempore pro seruanda libertate ecclesie in eminentiam regni euexit, efficere vestris exhortationibus studeatis, ut & ipse a sua super hoc intentione desistat, & contra Deum, contra sacros Canones, contra regie dignitatis officium, eidem cause fauorem ulterius non impendat, sed ecclesie Magdeburgensi, sicut & aliis ecclesiis regni a Deo sibi commissi, liberam facultatem quem voluerint secundum Deum eligendi relinquat; & electionem ipsam postmodum fauore suo, sicut decet maiestatem regiam, prosequatur. Nos enim si quod de supradicto fratre nostro facere nititur videremus ratione fulciri, nec voluntati eius, nec postulationi vestrae duceremus aliquatenus obuiandum; contra Deum autem, & sacrorum Canonum sanctiones nulli omnino petitioni possumus prebere consensum.

Datum Signie decimosexto Kalendas Septembris.

EPISTOLA IX.

EUGENII PAPÆ III.

AD CANONICOS SANCTI PETRI ROMÆ.

De quarta parte oblationum ipsis concessa.

Eugenius episcopus seruus seruorum Dei, dilectis filiis Bernardo presbytero cardinali sancti Clementis, & ecclesie beati Petri archipresbytero, atque ceteris eiusdem ecclesie canonicis tam presentibus quam futuris canonice substituendis in perpetuum.

BEATORVM Petri & Pauli tam eminens & tam gloriosa societas, ut & ambo sint doctores gentium, auctores martyrum, principes sacerdotum: & cum inter vniuersos apostolos peculiari quadam prerogatiua precellant, æqualitatis in celo meritis disparitatem non sentiunt. Petro ab ipso Salvatore nostro Domino Iesu Christo claves regni celorum sunt commissa: Paulus a Deo electus est, ut de multitudine gentium regnum celorum impleat sua predicatione. Petrus petrae est & fundamentum fidei, & ne ruamus in soliditate nos firma sustentat: Paulus ne
prauo